

ROMANIA – Ministerul Economiei și Finanțelor

AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Bistrita-Nasaud

Biroul de solutionare a contestatiilor

DOSAR Nr. 41/2007

DECIZIA NR.37/16.08.2007

privind soluționarea contestației formulate de S.C.J. S.R.L
înregistrată la D.G.F.P. Bistrița- Năsăud sub nr.13855/24.07.2007.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița – Năsăud a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice Bistrița în legătură cu contestația depusă de S.C.J. S.R.L.

Contestația este formulată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr.135/19.06.2007 întocmită de Administrația finanțelor publice a municipiului Bistrița - Activitatea de inspecție fiscală, act prin care s-a stabilit în sarcina contribuabilului suma de **S lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară (**S1 lei**) și majorări de întârziere aferente (**S2 lei**).

În raport cu datele din dosar constatăm că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, 207 și art.209 alin.(1) din Codul de procedură fiscală- republicat- (M.O. Partea I nr.513/31.007.2007) și pe cale de consecință, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investit să soluționeze cauza.

În cauză a fost întocmit referatul de verificare.

Din analiza documentelor existente la dosar, rezultă următoarele :

I.Prin Raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr.434/24.07.2007 (filele 43-55) care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere contestate (filele 57-59) organele de inspecție din cadrul Administrației finanțelor publice a municipiului Bistrița - Activitatea de inspecție fiscală, au stabilit suplimentar în sarcina petentei pentru perioada 01.02.2006 - 30.04.2006 obligații fiscale în cuantum de S lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată (S1 lei) și majorări de întârziere aferente (S2 lei), ca urmare a verificării sumei negative a TVA solicitată la rambursare de S4 lei.

Diferențele suplimentare au fost stabilite de organele de inspecție după cum urmează :

a). În luna februarie 2006, petenta înregistrează în evidența contabilă patru facturi fiscale emise de S.C.B. S.R.L (societate care are același administrator ca și contestatoarea). Din verificarea efectuată de organele de inspecție la S.C.B.S.R.L. (raport de inspecție fiscală nr.32/31.01.2007) a reieșit că societatea a dedus nelegal în cursul anului 2006 taxă pe valoarea adăugată din trei facturi fiscale emise de S.C. M. S.R.L. Se reține că facturile emise de S.C. M.S.R.L. nu au fost înregistrate în evidența contabilă proprie, aspect constatat cu ocazia controlului efectuat în data de 18.08.2006 și concretizat prin procesul verbal nr.11427/24.08.2006, încheiat de A.C.F. Galați (filele 34-36). Deoarece operațiunea de comercializare nu a fost reală, organul de inspecție care a verificat S.C. B. S.R.L nu a acordat drept de deducere acesteia, pentru facturile primite de la S.C. M. S.R.L.

Aceiași marfă, pe care S.C. B. S.R.L. a “ recepționat-o “ de la S.C. M. S.R.L. a fost refacturată în data de 28.02.2006 către S.C.J. S.R.L., care la randul ei a dedus nelegal taxă pe valoarea adăugată în cuantum de S5 lei (fila 5 din raport și 51 din dosar). În opinia organului de inspecție contestatoarea nu poate deduce taxa pe valoarea adugată de S5 lei “ având în vedere că mărfurile nu au fost și nu urmează să fie livrate efectiv “.Cu ocazia discuției finale petenta pune la dispoziția organului de inspecție cinci facturi de stornare (facturi care stornează mărfurile facturate în 28.02.2006), care au fost înregistrate în evidența contabilă a S.C.B.S.R.L, doar în luna aprilie 2006, dar necuprinse în evidența contabilă a contestatoarei (filele 37-39). Valoarea totală a sumelor stornate prin facturile emise de S.C. B. S.R.L. este de S6 lei, cu precizarea ca nici una din facturi nu este datata (filele 37-39).

Având în vedere că valoarea facturilor de stornare neînregistrate în evidența contabilă a petentei este mai mare decât valoarea facturilor emise în luna februarie 2006 de către S.C. B. S.R.L, organul de inspecție a stabilit o diferență totală suplimentară de S6 lei, adică taxa pe valoarea adăugată înscrisă în cele 5(cinci) facturi de stornare puse la dispoziție de societate. Pentru diferența suplimentară de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S6 lei (și nu S7 lei cum eronat s-a făcut trimitere în raportul de inspecție fiscală) s-au calculat majorări de întârziere de S8 lei.

Potrivit constatărilor organelor de inspecție, au fost încălcate prevederile art.145 alin.(3) lit a) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

b) Contestatoarea deduce taxă pe valoarea adăugată în cuantum de S9 lei din facturile fiscale nr.6874188/27.03.2006 și nr.6874187/27.03.2006 emise de S.C. A.

S.R.L. Cu adresa înregistrată la A.C.F. Bistrița-Năsăud sub nr.3391/20.12.2006 (fila 33) Activitatea de control fiscal Galați transmite Procesul verbal nr.15323/11.12.2006 (filele 30-32) încheiat la S.C. A. S.R.L. din cuprinsul căruia rezultă că marfa din cele două facturi emise către S.C.J. S.R.L. a fost aprovizionată de S.C. A. S.R.L. de la furnizorul S.C. U. S.R.L. Din verificarea încrucișată efectuată la S.C. U.S.R.L. (filele 27-29) a rezultat că aceasta nu a avut relații comerciale cu S.C. A. S.R.L., iar facturile fiscale emise sub antetul S.C.U.S.R.L. nu fac parte din blocul de facturi achiziționate de societate. Așa fiind, organele de inspecție ale A.C.F. Galați constată că marfa aprovizionată de S.C. A. S.R.L. este fără documente legale de proveniență.

Organele de inspecție arată că petenta a prezentat două facturi de stornare (nr.06766251/04.12.2006 și nr.06766252/04.12.2006 -filele 25 și 26) în valoare de S10 lei emise de S.C. A. S.R.L., neînregistrate în evidența contabilă a petentei care, cităm “ stornează facturile pentru care organul de inspecție nu a dat drept de deducere “, dovedind clar că operațiunea de livrare efectivă a mărfii nu a avut loc. Se mai reține că mărfurile din cele două facturi fiscale au fost inventariate de petentă, sens în care pune la dispoziția organelor de inspecție listele de inventar (filele 1-24) susținând că mărfurile “corespund cu inventarierea faptică “. În opinia organului de inspecție listele de inventar nu reprezintă decât o transpunere a stocurilor din evidența scriptică, inventarierea faptică neefectuându-se conform legii.

Concluzionând, organele de inspecție arată că petenta nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată din cele două facturi în cuantum de S9 lei, fiind încălcate prevederile art.145 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare. Pentru diferența suplimentară stabilită au fost calculate majorări de întârziere în cuantum de S11 lei.

II.Împotriva Deciziei de impunere nr.135/19.06.2007, petenta depune contestație înregistrată la Administrația finanțelor publice a municipiului Bistrița sub nr.22852 din 18.07.2007 (fila 63) și la registratura generală a D.G.F.P Bistrița - Năsăud sub nr.13855/24.07.2007 (fila 67). Petenta solicită anularea deciziei de impunere pentru suma de S lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată (S1 lei) și majorări de întârziere aferente(S2 lei) arătând că :

Facturile emise și apoi stornate de S.C. B. S.R.L. pentru care nu a fost admis dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în cuantum de S6 lei, nu au fost înregistrate în evidența contabilă a S.C. J.S.R.L. până la data controlului deoarece au fost primite cu întârziere, dar că “ societatea va lua măsuri ca aceasta să se facă la o data ulterioară “ .

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată neadmisă la deducere în cuantum de 287.394 lei rezultată din relația cu S.C. A. S.R.L, petenta susține că, citam “ *Precizăm că S.C. J. nu a avut nici o relație comercială cu S.C. U.. S.C. A. a livrat marfa cu facturile 6874187 și 6874188 din data de 27.03.2006. Pentru mărfurile livrate s-a încheiat contract de cesiune și creanță în valoare de S12 lei, iar pentru diferență s-a achitat prin bănci suma de S13 lei. Operațiunile comerciale așa cum rezultă din documente au fost facute în luna martie 2006, iar stornarea prin facturile 06766251 și*

06766252 au fost facute în decembrie 2006 fără a fi transmise societății noastre. De altfel nici nu putea să apară o astfel de operațiune pentru că marfa respectivă a fost cesionată către S.C. M. care a decontat o parte din valoarea mărfurilor prin actul 39/12.07.2006. Pentru mărfurile nelivrate acestea sau regăsit în inventarul întocmit la 31.12.2006 “.

III. Analizând cauza prin prisma documentației de la dosar și a actelor normative incidente speței apreciem că contestația petentei este neîntemeiată având în vedere considerentele ce urmează :

În fapt, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru tranzacțiile efectuate cu S.C.B. S.R.L. (al cărui administrator este tot d-l P.I.) reflectate în patru facturi fiscale, precum și pentru tranzacțiile reflectate în două facturi fiscale , emise de S.C.A. S.R.L.

Cu privire la relațiile dintre contestatoare și primul furnizor se constată că facturile nr.8277507, 8277508, 8277509 și 8277510 din 28.02.2006 (menționate la filele 41, 46 și 51 din dosar) emise de S.C.B. S.R.L. către S.C.J. S.R.L. nu reprezintă operațiuni reale, fapt probat fără dubii de organul de control prin doua modalități. Mai întâi, prin constatările făcute cu ocazia verificării la S.C.B. S.R.L (R.I.F. nr.32/31.01.2006) rezultă că documentele de proveniență a bunurilor înscrise în cele patru facturi enumerate mai sus nu au fost înregistrate în evidența S.C.B. S.R.L, pe de o parte, iar pe de altă parte, S.C.M. S.R.L a anulat facturile emise către S.C. B. S.R.L. (filele 34-36). În al doilea rând, însăși contestatoarea confirmă irealitatea datelor înscrise în cele patru facturi prin stornările efectuate pe baza facturilor nr.8277527, 8277528, 8277529, 8277530 și 8277531 (filele 37-39), cu precizarea că toate documentele de stornare nu poartă data întocmirii lor.

În ceea ce privește relațiile contestatoarei cu S.C.A. S.R.L., reflectate în facturile nr.6874187 și nr.6874188 din 27.03.2006, excluse de la deducere de către organul de control, constatăm că în mod justificat au fost dispuse asemenea măsuri atâta timp cât tranzacțiile consemnate în cele două documente nu au avut loc în realitate. Faptul că nu au avut loc livrările de bunuri este confirmat prin anularea celor două facturi de către furnizor prin emiterea facturilor de stornare nr.6766251 și 6766252 din 04.12.2006 (filele 25-26). Menționăm că deși operațiunea inițială a fost anulată prin emiterea celor două facturi de stornare amintite anterior, contestatoarea nu a înregistrat în evidențele contabile și fiscale, până la data controlului, facturile de stornare, denaturând astfel realitatea obligațiilor față de buget în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

În drept sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(3) lit a) și alin.(4) lit.a) din Codul Fiscal, a caror dispoziții prevăd :

Art.145 (3) “ Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă :

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată , aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

(4) De asemenea, se acordă oricărei persoane impozabile, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată prevăzută la alin.(3), dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării pentru realizarea următoarelor operațiuni :

a) livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite de taxă pe valoarea adăugată, prevăzute la art.143 alin.(1) și la art.144 alin.(1) “.

Potrivit normelor legale precitate rezultă că exercitarea dreptului de deducere se poate face numai în condițiile în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă achizițiilor, respectiv aferente bunurilor care i-au fost livrate beneficiarului sau care urmează a-i fi livrate în vederea utilizării lor în folosul operațiunilor impozabile sau a celor scutite cu drept de deducere.

Or, din constatările organelor de control și din documentele existente la dosar rezultă indubitabil că în ambele tranzacții bunurile pentru care s-a dedus taxa, nu au fost primite și nici nu urmează să fie primite de petentă (operațiunile inițiale fiind anulate prin stornare) și prin urmare utilizarea lor în folosul operațiunilor impozabile care dau drept de deducere este exclusă. În acest context se confirmă punctul de vedere al organului de control conform căruia facturile inițiale care au generat litigiul fiscal au fost emise și acceptate numai în scopul obținerii unor rambursări ilegale de taxă pe valoarea adăugată.

În legătură cu argumentele petentei înscrise în contestație acestea n-au nici o legătură cu obiectul cauzei iar motivarea în drept lipsește cu desăvârșire.

Pentru considerentele de mai sus, în temeiul art.216 alin.(1) din Codul de procedură fiscală – republicat -(M.O. Partea I nr. 513/31.07.2007) se

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C.J. S.R.L. și pe cale de consecință menținerea măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr.135/19.06.2007 și Raportul de inspecție fiscală nr.434/18.06.2007, emise de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița, reprezentând taxă pe valoarea adăugată (**S1 lei**) și majorări de întârziere aferente (**S2 lei**).

Prezenta poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Județean Bistrița-Năsăud, Secția de contencios administrativ.

DIRECTOR EXECUTIV,
S.S

Adresa: Bistrita, Str. 1 Decembrie, nr. 6-8, jud. Bistrita-Nasaud, cod postal 420080
Telefon: 0263-210661; 212623 Fax: 0263-216880